СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXV. Ч. 29. Джерзи Сіти, Н. Дж., субота, 5. лютого, 1927. VOL. XXXV. No. 29. Jersey City, N. J., Saturday, February 5. 1927. THREE CENTS

АМЕРИКА ВИСИЛАЄ ЩЕ БІЛЬШЕ КОРАБЛІВ ДО КИТАЮ

АМЕРИКАНСЬКИЙ АДМІРАЛ БУДЕ МАТИ ТАМ 33 КОРАБЛІ І 2,500 МОРЯКІВ.

ВАШИНГТОН, 3. лютого. — Американський департамент фльоти вислав знова додаткові воєнні кораблі на китайські води.

Зі Сан Дієго вислано цілий регімент маринарів, зложений з 1,266 люда. З Филипинських островів вислано 268 маринарів. Три кружляки американської фльоти вже находяться у дорозі до Китаю.

Разом американський адмірал Вилиємс, що стоїть на чолі китайської ескадри, буде мати до роспорядимости 33 кораблі та півтретя тисячі маринарів.

Сі факти викликують в столиці певну нетерпеливість; всі сподіються важних подій у Китаю.

ЮНІЯ УСУВАЄ 8 УРЯДНИКІВ ЗА КОРУПЦІЮ.

НЮ ЙОРК, 3. лютого. — Межинародне Братство Електричних Робітників, льокал 3., усунуло на все життя з юнії 8 урядників, яким закинено корупцію.

Викинені урядники кажуть, що їх усунено без суду та що вони підуть у суд побиватися за свої права.

ХОЧУТЬ ВІДДАТИ ВОЗДУХ НА ВЛАСНІСТЬ ЗЛ. ДЕРЖАВАМ.

ВАШИНГТОН, 3. лютого. — Коли сенат узяв під увагу новий проєкт закона про контролю уряду над радіом, кількох сенаторів спротивилося сьому законови на тій основі, що закон повинен виразно заявити, що воздух над Злученими Державами є державною власностю.

АДВОКАТ ПРИЗНАВСЯ ДО МІЛІОНОВОГО ОБМАНУ.

НЮ ЙОРК, 3. лютого. — Арештований учора під закидом обманювання своїх клієнтів Давид Дойч, місцевий адвокат, признався перед поліцією, що він доконав ріжних обманьств на шкоду своїх клієнтів не на суму 1 міліона долярів, як йому закидували, але на якого півтора міліона. Більшість з них доконав він через підробллюванє моргеджів на автомобілі.

СЕНЗАЦІЙНИЙ ПРОЦЕС ПРОТИ БУТЛЕГЕРІВ.

НЮ ЙОРК, 3. лютого. — На росправі проти 19 осіб, обжалованих за бутлегерську змову, межи якими є мейор міста Еджвотера, в стейті Ню Джерзі, та начальник поліції того міста, скінчилося вже переслуханє доказових свідків. Заким суд приступив до переслухання відводових свідків, судя на бажаннє прокураторії звільнив з росправи двох менчих обжалованих, бо на них було за мало доказів вини.

ПЛЯНУЮТЬ НОВІ ХМАРОДЕРИ.

НЮ ЙОРК, 3. лютого. — Так званий Інтернаціональний Купецький Клюб постановив збудувати в Ню Йорку, на Бродвеєю і Осьмій Вулиці, новий хмародер на 30 поверхів. Має сей будинок мати 2,000 комнат для купців, які заїзджають до Ню Йорку купувати товари.

ЩЕ ОДИН ОБРАЗ ПІШОВ ЗА КАЗОЧНУ ЦІНУ.

НЮ ЙОРК, 3. лютого. — В торговлі образів, що зветься Американською Галерією Штуки, продано нині допоргого ліцитації образ славного голяндського маляра Рембрандта за 270,000 долярів.

Є се найвисша ціна за образ, яку заплачено досі в Америці. Образ представляє портрет сина маляра.

ЩЕ ХОЧУТЬ ЗАОСТРЮВАТИ ЗАКОН ВОЛСТЕДА.

ВАШИНГТОН, 3. лютого. — Конгресмен Справл з Канзаса предложив у конгресі проєкт закона, скріпляючий і заострюючий прогибіційне право Волстеда.

Колиб сей проєкт перейшов відповідні ухвали та став законом, тоді заборонено булоби в Злучених Державах виробляти горівку навіть для лікарських цілий. Кари за нарушенне прогибіції булиби дуже високі а за друге нарушенне належалабися вже тюрма. Кара зросталаби за кождим новим нарушенням. При вимірі карн додаваноби кари за кожде нарушення.

МАНІТОБСЬКИЙ УРЯД ЗА НАРОДНІМ ГОЛОСОВАННЄМ НАД ПРОГИБІЦІЄЮ.

ВІНІПЕГ, Манітоба, 3. лютого. — Генерал-поручник канадійської провінції Манітоби виголосив з нагоди отворення провінціяльної леґіслятури „тронову промову", в якій межи иншим заявився за тим, щоби справу виробу й продажі пива віддати під народне голосованнє.

БІЙКА В СТЕЙТОВІМ СЕНАТІ.

ОКЛАГОМА СИТІ, Оклагома, 3. лютого. — Підчас дебати над резолюцією за усуненнєм федерального судді Вилиємса в сенаті стейтової леґіслятури прийшло до кулачної бійки межи прихильниками а противниками резолюції. Один сенатор назвав другого голосно брехуном, а сей відповів ударом кулака. В бійку вмішалося більше сенаторів. Розборонила їх поліція палати.

ЗРАБУВАВ 14 ДОЛЯРІВ, ДІСТАВ ДОСМЕРТНУ ВЯЗНИЦЮ.

НЮ ЙОРК, 3. лютого. — 34-літного мущину Едварда Мекдонела, котрого судді признали винуватим вже другого рабунку, при якім він дістав 14 долярів, засуджено на основі закона Бомеса на досмертну вязницю.

В ПОРТУГАЛІЇ НОВИЙ БУНТ.

ЛІСБОНА, 3. лютого. — Частина військового гарнізону в місті Опорто збунтувалася проти правительства, але більшість остала вірним урядови. Міністер війни прибув до сусідного міста, де концентрує сили і збираєтся до боротьби з ворохобниками. Міністром війни є сам президент Кармона, але обовязки фактичні виконує генерал Кордез.

ДОРІЖНЯ ДАЄТЬСЯ ДОБРЕ В ЗНАКИ СЕЛЯНСТВУ В ЦАРСТВІ СОВІТІВ.

МОСКВА, 2. лютого. — Комуністичні лідери, а між ними і Бухарін заговорили в обороні селян. Покликуючися на Леніна, який заповів, що революція провалиться, якщо робітництво не знайде підпори в селянстві, виказують вони, що селянство покривджене, бо доріжня на промислові вироби зростає, а хліборобські впали на ціні знова о 10%. Через те селянство, яке творить на основі послідного численя 84% цілого населення з комуністичної влади незадоволене. В послідних часах яких 3,000,000 селян перенеслося з сіл до міст в пошукуванню за роботою.

ПРОПАГАНДА ЗА РИБНИМ ВІДЖИВЛЮВАННЄМ.

БЕРЛІН, 2. лютого. — Щоби балянсувати буджет і обмежити довіз поживи з других країв, розпочало правительство дуже живу пропаганду за тим, щоби населеннє менше купувало мяса а більше їло риби. На кошт правительства поставлено рибну фльоту, яка буде довозити дешеву рибу.

ВТІКАЮТЬ ІЗ ПАЛЕСТИНИ.

З Варшави пишуть до „Діла": Останніми часами впадає в очі масова реемиграція Жидів із Палестини до Польщі. Вертати хочуть і ті, що зреклися польського громадянства — наслідком великої економічної кризи в Палестині. Польські консулярні власті не хочуть давати в таких випадках віз, тому жидівські діячі роблять заходи в польському уряді, щоби влекшити новим палестинським горожанам поворот до Польщі. Отже хвиля жидівської реемиґрації готова знову розлитися по цілій Польщі.

ГАЛИЦЬКЕ СЕРЕДНОВІЧЧА.

Група жидівських аматорів зорганізувала в Яворівні театральну виставу у жаргоні. Пєса, як усі моральні пєси в світі, кінчилась подружжам головних дієвих осіб. Місцевий рабін, довідавшись, що на сцені відбувся весь обряд шлюбу, заявив, що це подружжа по талмуді є важне. Можна собі уявити здивування театральних новоженців, яких зробили мужем і жінкою без їх волі та згоди! Невідомо, чи вони тепер мають продовжувати сценічну комедію в житті, чи піти за всіма консеквенціями своєї офіціяльної ролі одружених.

ЗІ СПОРТУ.

ГАРКАВЕНКО ПОБІДИВ В БОСТОНІ.

На послідну боротьбу Александра Гаркавенка в Бостон Гренд Опера Гавз прийшло так богато народа, що продано всі білети а около 500 людий мусіло вернутися з театру, бо не було місця більше. Борець Монт побідив Чифа в 4 хвилях, Мікбіл побідив Дрейка в 36 хвилях, Каплан побідив Стівенса в 42 хвилях. Гаркавенко після 14 хвиль борби підняв Грека у воздух, покрутив його млинком і положив на лопатки. Публика устроїла Гаркавенкови велику овацію.

ГАРКАВЕНКО ЗНОВА В БОСТОНІ.

Слідуюча борба в Бостон Гренд Опера Гавз відбудеться в четвер, 10. лютого. Гаркавенко буде боротися проти Чарлса Котлера, бувшого шампіона Америки. Кромі него будуть боротися ще 3 инші пари. Приходіть всі подивитися на великого українського силача.

РЯБА ХРОНІКА.

Річ небувала: циганку, що розтаборилась під Городецькою рогачкою (у Львові), обікрали два невідомі гості, що прийшли до неї у відвідини; один частував її папіросами з наркотиками, а другий складав у мішок циганські дорогоцінности, спокійний у душі, що вкінці гарні сукні, шалі та золоті предмети і так крадені. Друга річ небувала трапилась у селі Сокільники біля Львова: 70-літній селянин Кашуба, дізнавши серцевої атаки, пролежав без їжі та лікарської помочі 6 днів, а його родина ждала, заки — як сказав лікар — він не збудиться із „сплячки". — Засудили у Львові на місяць вязниці специяліста від телефонічних розмов, у чужім імени; молодець Генрик Тайхман замовляв у ріжних крамницях і фірмах буцімто від воєводи або до прокуратора ріжні дрібниці і являючись за ними „позичав тимчасово" кілька золотих. Тайхман повторяв свою штуку стільки разів і стільки разів сидів, що мабуть не дасть себе „поправити" і цим разом.

МЕДИКИ І ТРУПИ.

Читачі може пригадують собі, що недавно у Вильні, на медичнім факультеті, вирину конфлікт між студентами-християнами і Жидами на тему: чому в просекторії нема для практичних вправ трупів померших Жидів. Студенти-християне домагались, щоби студенти-Жиди постачали певну пропорціяльну скількість трупів що місяця. Виїхала комісія з Варшави в цій справі, — голова просекторії пропонував студентські збори в цій справі — все надаремне. Конфлікт істнує далі. Студенти-Жиди бороняться тим, що їх віроісповідна громада дбає за те, щоби своїх померших, якими родина не журиться, хоронити власними засобами і тому їм дуже важко роздобути трупів. Дуже можливе, що просекторія у Вильні буде зачинена весь рік.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ГИМН В ОБІЖНИКУ.

„Дзєннік уржендови" міністерства віроісповідань та публичної освіти, видаваний у Варшаві, є журналом, який повинні би студіювати не тільки чужинці, що цікавляться Польщею, але й філософи, які хотять учитись життевої мудрости. Попало в наші руки випадково останнє число цього видавництва з 1. листопада. „Обіжник ч. 191" подає літературний і музичний текст „національного гимну „Еще Польска не зґінела" — „опрацьований спеціяльною комісією Міністерства Віроісп. і Осв." і як такий „стає єдиним обовязковим для всіх шкіл". Покищо треба його співати на один голос „заки не буде видана властива і знову загально обовязуюча хорова гармонізація". Хто би міг повірити, що більш як по 100 роках виспівування національного гимну Поляки мусять щойно ждати на міністерську комісію, щоб усталила його музику і то на один голос. Якби то трапилось таким некультурним дикунам як нам, Боже мій! який рейвах счинила би польська преса: мовляв, дивіться — навіть власного національного гимну не знають!

2,000 МОНОКЛІВ.

Університет у Ґлеєґові прийняв цими днями святочно свого нового почесного льорда-ректора, яким є — Остен Чемберлен, міністр закорд. справ. 2,000 студентів вийшло йому на зустріч на залізницю, всі з хризантемами в петлицях і... з моноклями. (Відомо, що Чемберлен носить монокль). Чемберлен щиро сміявся з такого жарту. Його піднесли в гору на руках і процесія з горіючими смолоскипами пішла в напрямку університету. Деякі студенти вкрили собі голови рушниками, в честь того, що Чемберлен є кавалєром ордеру — прошу не сміятись! — Лазні. Коли на другий день почесний ректор прийшов на інавгураційний виклад, монокль було ще більше. Місцеві оптики випродали весь свій запас. Що скажуть би професори инших університетів і публична опінія, як би студенти зважились наслідувати свого ректора, прибравшись на виклад нпр. у характеристичний циліндер або парасолю для його звеличання?

ТАЙНА ДОВГОГО ЖИТТЯ.

Помер в ірляндськім селі Крострар один з европейських ветеранів Вілієм Сміт, уроджений у 1801 р. Недовго перед смертю він дав відповідь репортерові одного часописи про свій секрет довговічности: „Не женіться раніше як у 60-ім році життя, їжте доволі, але тільки просту страву, пийте щоденно трошки алькоголю, не вставайте занадто рано, спіть зовсім голим і головно не нервуйтесь абичого". На жаль, більшість нас могла би додержати легко хіба одної його ради: щоби спати голо — і то не з гігієнічних причин, а економічних.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ ЗАДУМУЄ ЗІРВАННЄ ЗНОСИН З СОВІТАМИ

ЛОНДОН, 3. лютого. — Ситуація в Китаю була предметом нарад кабінету міністрів. Всі були цего переконання, що кантонське правительство відкинуло мирову пропозицію Англії тільки завдяки підшептам Москви. Кантонський міністер заграничних справ є під контролею і впливом большевицького дорадника з Москви, який здержує порозуміннє Китаю з другими державами. Комунистам не ходить о добро Хін, а тільки о світову революцію і анархію. Так говорили міністри і домагалися зірвання диплиоматичних і торговельних зносин з совітами.

Совітська противритийська пропаганда буде рівнож предметом дискусії на найблизшій парляментарній сесії.

КАНТОНСЬКА АРМІЯ ГОТОВА ДО НАСТУПУ.

ШАНГАЙ, 3. лютого. — Заки прийде до боротьби між чужинецькими військами а хінськими о посіданнє міста Шангаю, відограється рішаюча боротьба між генералом Ченґом як командантом кантонської армії, а генералом Сун. Головний бій буде коло місцевости Енхов. Не знати ще хто виграє, бо генерал Ченґ захорів, а сам він є великим воєнним знатоком і добрим полководцем і організатором. Ченґ заявив недавно, що він буде боротися доти, аж Китай позбудеться чужинецьких концесій, бритійського імперіялізму і обєдиниться під одним правительством.

Становище Британії і висилка військ цілком не налякали Хінців. Навпаки замітна на кождім кроці ще більша ненависть і впертість та заїлість. З того згляду не вважають теперішну англійську політику за щасливу.

ОЧИСТИВ ХАРАКТЕР ҐЛЕДСТОНА.

ЛОНДОН, 3. лютого. — Судця Ейворі видав вирок в голосній справі, яка відноситься до моралі одного з найбільших англійських державних мужів, себто до Вилєма Еварта Ґледстона. Память про него нарушив капітан Райт, який в своїх мемоарах зазначив, що Ґледстон виголошував високі моральні засади, але їх не держався, особливо коли ходило о жінки. 70-літний син Ґледстона назвав Райта за те: брехуном, трусом і дурнєм. За те Райт подав Ґледстона до суду.

Судя видав вирок в присутности великого числа впливових людей і підніс, що розправа виказала високий моральний уровень помершого Ґледстона. Публика і преса приняли вирок з задоволеннєм.

ХВАЛЯТЬ АМЕРИКАНСЬКУ ІНДУСТРІЮ І ОРГАНІЗАЦІЮ.

ЛОНДОН, 3. лютого. — П. А. Мольтено, адвокат і власник кораблів та економіст Френсис Гірст відбули разом подорож по Америці, а тепер оголосили враження з тої подорожі.

Оба вони не знаходять слів похвали для американської промисловости. Особливо хвалять вони американських робітників, заявляючи, що тут в Америці знайдено порозуміннє між капіталом, менаджерством а робітником. Робітник в Америці, кажуть вони, вважає себе частиною громадянства і хоче з ним разом жити і працювати, а не ставити себе осторонь. Американський добробут не є ніякою припадковістю, а тільки виплином довгої і тяжкої та консеквентної і пляномірної праці. В тім добробуті заважує рівнож і освіта, бож Америка має більше університетських студентів як ціла Европа. Американська продукція ведеться на велику скалю, через те товари дешеві, коли їх рівнати з цінами других країв. Американський міліонер платить менший доходовий податок, як той, що має в Англії 2,000 фунтів стерлінґів доходу. В Англії припадає на голову 168 ф. с. державного довгу, а в Америці 34. Податку припадає в Англії на голову 15 фунтів стерлінґів, а в Америці 6.

ПОЛІТИКА НОВОГО НІМЕЦЬКОГО КАБІНЕТУ.

БЕРЛІН, 3. лютого. — Канцлер Маркс виголосив в парляменті програму нового кабінету міністрів. Він підчеркнув, що Німеччина мусить йти в дусі Льокарна і Туарі та мусить закріпити ті республиканські здобутки, які є вислідом ваймарської конституції. Всі спроби, які нарушують ту конституцію, будуть вважатися державною зрадою.

Німецькі монархісти і комуністи переривали бесіду глумливими додатками і насмішками, бо одні домагалися повороту кайзера, а другі введення совітів.

СОЦІЯЛІЗАЦІЯ НЕ ВДАЛАСЯ.

МОСКВА, 3. лютого. — Офіціяльний большевицький орган „Правда" відомий з того, що дуже часто вміє заглянути правді в очи без обиняків. Таке сталося і тепер, коли якийсь автор береться обговорювати доріжню. Він подає, що державна нафтова фірма „Вітумсляніц" купує парафіну за 11 рублів за пуд, а продає публиці за 40 або й 50 рублів. Політично комунізм вдався, але економічно провалився. Бо коли загально в дрібній продажі всі товари принаймні о 100% дорозші від фабричних, то щось мусить бути злого в державній машині, бож вона керує продукцією і цінами. Правда соціялісти тої думки, що краще, щоби держава зароблява 100%, як би приватний підприємець мав заробити 10%, але з такою думкою не хоче знова погодитися купуюча публика.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Ситі і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів
За оголошення редакція не відповідає.
Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery
З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

СИЛА НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕЇ

Тисячлітне панованне китайських цісарів довело 400-міліоновий китайський нарід до крайного зубожіння і безсильности. Остала Китайцеви, як глумливо співали в пісні, тільки коса, за яку тягнув хто тільки захотів. Тягнули зиски малощо не всі европейські держави, а головно Англія, яка має по деяких китайських містах, як от в Шангаю, міліярдові маєтки, які стоять під особистою охороною самої Британії, яка творить там державу в державі.

Кождий день приносить нам вже від довгих місяців все нові вісти про горожанську війну в Хінах. Цілий край поділений на провінції, які в руках генералів, які між собою воюють. Центральний уряд в столиці Пекіні не має ніякого значіння ні сили. Його влада не сягає дальше самої столиці. Одним словом загальна анархія.

І чи не дивним стає нам, коли ми мимо цеї анархії свідками того, що такі великі держави, як Велика Британія, уступають чим далі тим більше навіть перед тою саме анархією. Кантонський уряд, який уявляє собою національне правительство Китаю, хоч сам в боротьбі з генералами других провінцій, заставляє до капітуляції навіть Англію. Бо ото міністер заграничних справ Чен відмавляється вести переговори з Англією від імени кантонського правительства на так довго, доки Англія не відкличе з хінської території свого війска. І Англія чим далі тим більше подається. Вже тепер зрікається богатьох своїх привилеїв, зрікається і свого судівництва. І аж дивним стає, чому не вона так поступає.

Бо отсе мимо хаосу в Китаю, пробуджується китайський нарід. Зростає в нім допера тепер серед того хаосу і боротьби національна свідомість. Допера тепер добачує він в цілій повноті визиск чужинців, що засіли на їх землі та тягнуть міліярдові зиски, а китайський нарід голодує. Допера тепер відчули вони на собі той встид, що 400 міліонів людей дається поневолювати горстці зайдів. І от по тій причині починає разом з піднесенням національної свідомости і гідности, зростати ненависть до чужинців як окупантів, які визискують їх край. А з ненавистю пішла в парі пропаганда за визволенням Китаю з чужинецької неволі. Цей рух такий сильний, що він обхопив цілий край. І хоч генерали між собою бються, хоч в краю анархія, але супроти чужинецького ворога повстав в Китаю одностайний фронт. І це власне найбільше налякало чужинців, це й заставило Англію до уступок. Англія побачила нову назріваючу силу, побачила зростаючу національну свідомість і як досвідчена держава розуміє її вагу і — подається.

„СОЦІЯЛІСТІЧЕСКІЙ ПОДХОД"

Так писала група українських соціялістів під проводом М. Шаповала до російських соціялістів-революціонерів у своюйому листі про співпрацю з ними в розвязуванню національного питання в бувшій Росії.

В чому лежить суть сього „соціялістіческого похода" до розвязання цього питання, можемо зрозуміти з розгляду програми російських соціялістів-революціонерів про національне питання, видрукованої в їх офіціяльному органі „Революціонная Россія". Як видно зі статті: „Наші ісходние позиції в національном вопросе", російські соціялісти-революціонери признають, що національне питання в бувшій Росії є одним з найважнійших її питань. Та хоч воно вже відограє певну ролю в питаннях міжнародної політики, вони все ще признають його лишень питанням внутрішньої політики Росії. Для московських соціялістів „дорогіх таварищей" Шаповала та компанії, національне питання се „внутрішне" питання Росії. Цим вони зовсім ігнорують всі ті міжнародні акти, що давно вже признали Україну як державу. Ігнорують вони увесь процес революційної боротьби України за свое визволення, який закінчений був актом проголошення й фактичного створення української суверенної держави. Ігнорують вони й дальшу боротьбу українського народу за свою державу проти всіх її ворогів. Навіть ігнорують те, що й Росія правно признає тепер Совітську Україну незалежною державою, хоч і членом совітського союза. Все це для російських соціял-імперіялістів не істнує.

Далі вже цілком отверто пишуть „русскіе таваріщі" про свій соціялістичний підхід до національного питання. Вони заявляють отверто: „Ми рішуче відкидаємо всякий націоналізм — як пильне прагнення зберігати історично набуті та одідичені національні риси тільки за-те, що вони національні. Ми опредiляемо свою основну „тягу", свою основну „волю" до того, щоби зробити загальнолюдськими, а тому і загальнонаціональними досягненнями всі ліпші потенції та досягнення всіх національностей, стерти всі перегороди, що шкодять взаємному розумінню і взаємному впливови сполучених в ці національні групи людей одного та другого. Проти націоналізму, в конечному прагненії свойому, ставили універсалізм".

Коли перекласти це на просту зрозумілу мову, то вийде, що соціял-революціонери хочуть робити якраз ту саму працю, яку робила царська Росія, коли вона нищила всі національні особливости народів, захоплених Росією. Тамта Росія хотіла „стерти всі перегороди" між російськими підданими та виробити з них універсальний тип, що звався б „россіянином". Російська партія соціялістів-революціонерів і далі буде всіма силами намагатися відбудувати стару „універсальну" державу-Росію, що вона так ретельно робила, коли була при владі в 1917 році.

Більш конкретно про розвязанне національного питання в бувшій Росії говорить в тій самій „Революціонной Россії" Гуревич. Почавши свої тезиси за „здраве", все-ж і він кінчив їх за „упокой". Те саме, що говорить редакція цього органу, сказав і він. Лише мова його не так отверта, далеко хитріще й глибше замаскований дійсний сенс. Він спочатку твердить, що треба признати сучасне становище в радянському союзі. Взяти його за виходну ступінь дальшого розвязання національної проблеми в бувшій Росії. Він згоджується з тим, що треба признати права тим республикам, які вже їх мають в радянському союзі, бо не признання таких прав може відразу повести до кривавої боротьби. Але він гадає, що треба вжити всіх зусиль, щоби в момент переміни влади в бувшій Росії не допустити до того, щоби ті національні республики свої права збільшили або поширили. Конечне завдання партії соціялістів-революціонерів він бачить у збиранню земель бувшої російської імперії. Правда, щоби позолотити свою пилюлю, він гадає, що те збирання мусить бути у формі якогось союзу, члени якого будуть переводити в життя свої спільні задачі в царині фінансово-господарській та міжнародно-політичній. В такий союз мусять бути втягнуті на думку Гуревича і всі ті держави, що відокремилися від бувшої Росії і не входять в радянський союз.

Сказав колись Артемовський-Гулак: „Хоч верть-круть, хоч круть-верть, а він, собі знайде і в черепочку смерть". Таке й вийшло з „дарагімі таваріщамі", як їх назвали М. Шаповал і товариші. На розбіжні сили національностий бувшої Росії, що все ростуть, ширяться та кріпнуть, російські соціялісти мають все ще одну й ту саму мету перед собою, яку мала кожна російська група, починаючи від монархістів, а кінчаючи на большевиках: „собіраніе земель русской". Коли ріжняться в чому ті всі московські групи в своїй імперіялістичній політиці, то ріжняться лише в тактиці. Всі вони однаково ненавидять національні стремління народів, поневолених бувшою Росією. Кожен з них вважає національні стремління великим злом, з яким треба боротися. Лише, що одні говорять про це отверто й погрожують кривавою боротьбою, інші умовляють, дають поради, а треті хотять хитростю та підступом обєднати бувшу Росію.

Чи розвязують національне питання в бувшій Росії Москалі з „соціялістіческім підходом", чи „монархічним", чи може „демократичним", чи яким іншим, вони ніколи не допускають до відорвання від Росії поневолених царями народів.

МІТИНГИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

БРОНКС, Н. Й. Отсим подається до відома членам Т-ва „Любов", відділ 298, що місячні збори відбудуться в суботу, 12-го лютого, 1927, в галі Sperber & Loehner, 1130 Southern Blvd, Bronx, N. Y. Проситься, щоби кожни член обовязково прибув на ці збори і виповнив свої залеглости. Минувших зборів Ви не явились, уряд відділу, щоби виконати відділовий обовязок відносно головної каси, заложив за Вас товариські гроші, а секретар за Ваших дітей дав свої власні. Як бачите, це все треба Вам виповнити, бо повторити знова цього неможливо. Тому ще раз проситься Вас прийти на збори, бо хто не прийде, може втратити свої всі привилеї, а потім, щоби на нікого не нарікав. Рівночасно дається до відома українського загалу, що хтоби бажав вступити в члени У. Н. Союза, проситься прибути на збори до Т-ва „Любов" в суботу, 12. лютого на повисшу адресу, і на зборах зможе сейчас записатися. — Секретар. 29—

КАСОВИЙ ЗВІТ ОБЄДНАННЯ

(За місяць січень, 1927 р.)

I. ПРИХІД:

1) З переносу з попереднього місяця	$ 205.13	
2) Прихід в січни	2,167.52	
Загальний прихід		$2,372.65

II. РОЗХІД:

а) ВИСИЛКА ДО КРАЮ:		
1) Рідна Школа	$1,300.00	
2) Інваліди	150.00	
3) Політичні вязні	150.00	
4) Тов. „Просвіта" у Львові	100.00	
5) На фонд оборони С. Петлюри	60.00	
6) На сироти	105.00	
7) На памятник Франка	50.00	
8) На революційний фонд	50.00	
9) Допомога письм. О. Кобилянській	25.00	
10) На Народний Дім в Яворові	25.00	
11) На будову дому Р. Ш. в Чорткові	25.00	
12) На українську пресу	25.00	
13) Для біженців на Кубі	20.00	
14) Оплата посилок і письм	26.25	$2,111.25
а) Кошта канцелярії		30.00
в) Кошта дороги		10.00
Разом розхід		$2,151.25

III. ЗІСТАВЛЕННЄ:

Прихід в січни, 1927	$2,372.65
Розхід в січни, 1927	2,151.25
Остає в касі Обєднання з кінцем січня, 1927	$ 221.40

Обєднанне Укр. Організацій в Америці.

ЯК БУДУЄМО СИРОТИНЕЦЬ У. Н. СОЮЗА.

197.

Тов. Укр. Січ в Кліфтон, Н. Дж., відділ 182 Укр. Нар. Союза.

На річних зборах ухвалено виплатити з Тов. каси суму 25 долярів, як жертву на Сиротинець-Захист при Укр. Нар. Союзі. Межи членами зібрано добровільними датками 44 дол. і 50 ц., разом 69 дол. і 50 центів, котру то суму висилаєте чеком на руки Комітету Сиротинця-Захисту при Укр. Нар. Союзі. З причини довгого страйку ще не всі члени зложили свої датки, але ми певні, що кождий зложить, як лише відносини поліпшаться. Ніхто чейже не відкажеться від такого гуманного діла. Не треба бути ворожбитом, щоби предсказати гарну будучність такої інституції і необчисленого хісна для загальної української справи. Лиш до діла, а переконаємо недовірків, що спільними силами можна і гори перевертати.

З поважанням
За Уряд Тов. Укр. Січ:
Михайло Пипюк, предс.;
Іван Роздзбик, касієр;
Григорій Яськів, секр.

198.

Бр. Св. Арх. Михаїла в Ром, Н. Й., відділ 121 Укр. Нар. Союза.

З Братської каси жертвовано 10 дол. на Сиротинець-Захист при Укр. Нар. Союзі, а від членів зібрано добровільними жертвами по одному доляров 18 дол.. котрі разом засилаємо до Хв. Комітету в відповідь на Ваш поклик. Разом висилаємо 28 дол.

Таку добру річ як Сиротинець наш відділ і члени все будуть підпирати не лише словом, але також ділами. Будуймо Сиротинець-Захист не для вибранців, але для Загалу, тоже нехай загал попирає, якщо хоче, щоби з цего вийшов загальний хосен.

Остаємо з поважанням
За уряд:
Дмитро Іванців, предс.;
Семен Свередюк, кас.;
Василь Чуйка, секр.

199.

Тов. Вільні Козаки в Трентон, Н. Дж., відділ 116 Укр. Нар. Союза.

На річнім мітингу відчитано відозву від Комітету будови Сиротинця-Захисту при Укр. Нар. Союзі. Всі члени і членці з великим заінтересуванням вислухали цеї відозви і рішили поперти таку корисну ціль всіми силами. З каси на початок ухвалено виплатити 10 дол., а межи членами зібрано також 10 долярів, котру то суму висилаємо на руки Заряду Сиротинця.

Збірка продовжається дальше. Маємо надію, що трентонські Козаки не дадуться завстидати, але слова додержать. Завзятість є дуже гарна прикмета, але — лише при добрім, благороднім ділі.

Остаємо з поважанням
Олекса Михальчишин, предс.;
Петро Беркита, касієр;
Павло Стадник, секретар.

200.

Бр. Св. О. Николая в Тейлор, Па., відділ 114 Укр. Нар. Союза.

На мітингу, котрий відбувся дня 19. грудня 1926 р. члени нашого Братства ухвалили, щоби з нашої каси виасигнувати 10 долярів на Сиротинець-Захист при Укр. Нар. Союзі. Правда, не велика жертва, але наша каса в послідних часах мала богато виплат хорим членам.

Поодинокі члени нашого Братства зложили від себе добровільні жертви, а декотрі зобовязалися в коротці зложити.

Ми є певні, що добра справа завсігди знайде відгомін у нашого загалу. Свідомі одиниці повинні потягнути за собою і байдужих, бо в життю звичайно так водиться, що байдужі найчастійше користають з таких заведень.

Остаю з поважанням
Теодор Сенчук, секр.

201.

Бр. Н. Зач. Пр. Діви в Алентавн, Па., відділ 17. Провидіння.

Приміть і нашу цеголку на Сиротинець-Захист при Укр. Нар. Союзі.

На річнім мітингу, котрий відбувся дня 2. січня 1927, члени нашого Братства ухвалили одноголосно виплатити з братської каси 15 долярів як жертву на Сиротинець-Захист при Укр. Нар. Союзі.

Честь Вам, Українські Провідники, що задумали в Америці створити таке гарне діло. Ми віримо, що така інституція стане заборолом тут на еміграції. Українські сиротки знайдуть там певно щиру опіку і винесуть звідтам гідне виховання і образовання на хосен нашого Українського Народа. Нехай Вам Господь помагає в благороднім ділі.

Остаємо з поважанням
Лев Хома, секретар.

(Дальше буде).

В. Будзиновський.

СТРАШНА БАБА
— АБО —
ДОМІНУС ВОБІСКУМ!

Оповідання.

(7)

— Не дивуюся, що тобі лекше стало на душі, коли ти вже рішився відпокутувати гріх. — Але не скажу, щоби се могло бути причиною такої веселости.

— Є причина, є! Від коли я оженився, дошкулювала мені моя жива жінка. Після того, як я канчуком провалив її голову, томила мою душу жінка, будьто би небіжка. Я ніяк не годен був утечи від тої жінчки: ні від живої, ні від будьто би мертвої. Аж тепер втечу. Вона тут, в Києві, я перед нею втечу до Лембурга. Ні суду, ні ката вже не боюся.

Ігумен став сумно похитувати головою, вдивляючися в Партенія. Не сумнівався, що страх перед катом помішав Партенієви розум. Взяв його за руку і ведучи до дверий сказав:

— Іди до каплиці святого Партенія і помолися. Може назад приверне лад в твоїй голові.

— Очивидно, очивидно. Чейже годилось би подякувати мому святому за те, що допоміг мені спекатися гріха і моєї жінки. Бо треба вам отче ігумен знати, що Домінус вобіскум по голові баби, то тільки заморока, не смерть.

— Іди, іди! — ігумен перебив і випхав Партенія за двері своєї келії.

В церкві перед Партенієм стояв різник Прудко з покаяною грішницею. Перший муж грішниці звінчав її з різником. Вона весь час стояла з очима вліпленими в бородате лице священика. Сама не знала чого, але дрожала цілим тілом. По вінчанню Партеній позвав молодого до захристії. Вписавши до метрики шлюбів що треба, дав йому щось завдовжки локтя, зашите в сапян і каже:

— Як би твоя жінка коли забула, що ти її муж і пан, то розгорни шкіру і вийми се, що в середині. Скажи „Домінус вобіскум!" і... як побачиш, що се, то вже сам вгадаєш, як жінці пригадати, що ти її муж і пан. Послухай мене, бо я знаю, що говорю.

Молода пара пішла. Жінка була цікава, що таке муж несе під пахою, але на її питанне муж відповів коротко, що то весільний дарунок від Партенія. На другий день жінка спитала мужа, чому він не розпоре шкіри і не подивиться, що се за дарунок.

— Я не цікавий, — Прудко відповів.

— Але я цікава.

— Проси Бога, щоби я не мусів зазирати до того клунка.

— Тепер я ще цікавійша. Ти справді не знаєш, що се?

— Не знаю.

— Я розпорю, — сказала, беручи дарунок в руку.

— Лиши! — сказав лагідно, але рішучо. — Він се дав мені, не тобі.

— Як тобі, то й мені. Я ж твоя жінка.

Вхопила клунок і при одним його кінці розірвала.

— Лиши се! — муж крикнув.

— Аж побачу, що воно таке.

— Насамперед сам подивлюся.

Вихопив з рук жінки предмет її цікавости, відійшов до другої компати, розпоров шви до решти і витягнув... канчук закінчений шкірою прикрашеною мосяжними ґудзами. Сховав канчук під полу і вернув до жінки.

— Ну? — жінка спитала.

— Поки се не потрібне, поти не покажу тобі.

— Не покажеш? Своїй жінці?

— Саме того, що ти моя жінка.

— Коли так, то маєш!

Вхопила посудину з водою, що стояла на столі і хлюснула йому в лице, кажучи:

— Коли ти з жінкою так, то я з тобою так.

— Тепер вволю твою волю і покажу тобі дарунок, бо саме тепер прийшла пора, — відповів супокійно.

Виймив з під поли нагайку і крикнувши „Домінус вобіскум" став гатити жінку, куди попало. Бив, поки не впала перед ним на коліна, та цілуючи його ноги не стала благати, щоби простив їй.

— То таки він був, — говорила до себе хлипаючи, коли перестав бити.

— Хто такий, той він?

— Жінка зацукалася і не відповідала. Вона вже не сумнівалась, що її сповідником був її перший муж. Не сумнівалася, що він знав, кого звінчав з різником.

— Хто такий? — різник спитав ще раз.

— Та він. Єромонах Партеній... Я не знаю що нині мене напало. Але таке вже не повториться. Лиш сховай ту нагайку.

— Як не повториться, то я забуду, що тепер було, — різник відповів і вийшов з хати.

На другий день якась жінка заковтала у фірту монастиря. Вийшов чернець і спитав, чого хоче.

— Отця Партенія нема в церкві. Будьте ласка сказати йому, що якась жінка хоче балакати з ним.

— Отця Партенія вже нема у нас, — чернець відповів. Ще вчера, скоро звінчав якусь пару, покинув наш монастир на віки.

— Куди-ж він пішов?

— А Бог його знає. До нас прийшов з Запорожа. Мабуть пішов назад туди козакувати.

Жінка вертала назад. Коли переходила попри заїзд, в котрім звичайно кватирували Запорожці приїхавши до Києва, з воріт висипалася ватага козаків. Аж коліна під нею зігнулися, бо попереду їхав... Іван Коралевич, колишній золотар, її перший муж. Пізнала його, бо вже був без бороди. І він побачив її. Витягнув до неї руку, як той піп, що благословить, крикнув „Домінус вобіскум!", і потис коня. Кінь рушив чвалом, товариші Коралевича за ним. Вона зразу пустилася здоганяти їх, але що гнали вихром, скоро щезли їй з очий.

— На Запорожу хиба не знайду його, — треба коритися різникови — думала, вертаючи домів.

Коралевич на Запороже не поїхав. І не думав їхати туди. Коли вже спекався жінки, загадав назад вернути до свого золотарського ремесла. Був також цікавий, як його приятелі привитають воскресшого топільника. Зараз за Києвом переодягся і козак перемінився в міщанина. Запорожці, з котрими виїхав був з Києва, почвалали долі Дніпром, а він взяв на Захід.

Кінець.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЧОРНИЙ А ЧЕРВОНИЙ ІНТЕРНАЦІОНАЛ.

Теперішна боротьба греко-католицької єрархії з вірними греко-католиками се боротьба чорного інтернаціоналу з націоналізмом. Розтягається ся боротьба на старий край і на іміграцію.

В своїх методах боротьба чорного інтернаціоналу незвичайно подібна до методів боротьби червоного інтернаціоналу.

Як один так і другий зміряє в першу міру до ослаблення національного руху поневолених народів. В тій ціли національний рух оплюгавлюється як бандитизм, розбій, стремління до наживи, а його провідників представляється за бандитів, злодіїв, безхарактерників, у найкращому разі за фарисеїв, які своє самолюбство прикривають народними стремліннями. Бачили ми сей воюючий інтернаціоналізм при роботі, коли московські большевики, напавши на Україну, розстрілювали як розбишаків кождого свідомого Українця, який смів думати, що Українець має таке саме право до існовання й розвою, як всякий другий народ у світі. Не ріжняться від них червоних інтернаціоналістів чорні інтернаціоналісти, коли вони стараються ослабити національний рух серед нашого народа, даючи нам лекції про зраду усіх наших провідників, коли вони плюють на наших духових ґеніїв, на Франка, Шевченка.

І червоні й чорні інтернаціоналісти вчуть нас пропаганди, а коли вона не помагає, то тюрмами й проклонами, що наш нарід не має шукати жерела власти в собі, але в провідниках, післаних нам. Большевики розстрілюють всякого Українця, котрий поважившися казати, що Україна має бути незавсима від Москви, а чорні інтернаціоналісти готові прокляcти кождого, що важиться сказати нашому народові, що галицькі Українці можуть непослухати Риму, як він каже їм покорятися Варшаві.

І одні і другі приписують собі право судити за нас, хто має бути нашим провідником, хто нам добрий, а хто нам ворог. Большевицькі цензори цензурують Шевченка й Франка, а чорні інтернаціоналісти хотіли би спалити всі твори Франка, які не годяться зі стремліннями чорних інтернаціоналістів.

Деколи одні й другі дуже голосно говорять про Україну та український народ, але се лишень тоді, як ворог не чує та коли вони говорять до свідомих Українців. Однак навіть тоді вони власне імени України й українського народа вживають на те, щоби валити якраз те, що є головною суттю України й українського народа, а то його стремлінне розвинутися всесторонно та добути собі право правити самим собою, що є вповні можливе в самостійній українській державі.

Виходить се звідти, що хоча на зверха інтернаціоналісти говорять про зрічення з націоналізму, що вони признають лишень зіллятте всіх народів в одну одностайну масу, на ділі вони не стремлять до такого зілляття, але до поневолення, поневоленого народа на користь якогось гнобителя. Червоні інтернаціоналісти виступають примиром проти українського націоналізму, але не говорять нічого проти московського націоналізму, а чорні інтернаціоналісти говорять теж проти українського націоналізму, але не виступають проти польського націоналізму.

Тому всякий поневолений нарід мусить боротися проти таких інтернаціоанлізмів як проти замаскованих стремлінь до винародовлення його. Боротьба мусить вестися так довго, поки ті нібито інтернаціональні організації не покажуть і словом і ділом, що вони признають нашому народови такі самі права до розвою, які ті самі організації вже навчилися признавати за Москвичами й Поляками.

Д-р Вол. Галан.

СТАНОВИЩЕ НАРОДА ДО ВИКЛЯТТЯ.

Коли з других місцевостий пишуть, як наш нарід ставиться до того нечуваного в нових часах виклинання вірних церкви їх власним епископом, то й я хочу подати тут до відома читачам, як віднеслися люди до виклинання в нашій місцевости, в Вилмингтоні, в стейті Делевар.

Не буду говорити, що люди думали собі, коли вони слухали, як наш парох та ще й єпископський канцлер о. Ващишин читав листа епископа Богачевського. Не буду говорити, що я собі думав, а скажу, що люди зробили, бо відай по ділах краще пізнати людські думки, як по словах.

Мали ми нагоду висказати ділом свої думки на річнім мітингу парохії св. о. Николая, що відбувся в неділю, дня 23. січня, в 2. годині сполудня в церковний галі.

Після звіту уряду збори ухвалили уступаючому урядови вотум довіря. Та хоча збори признали в сей спосіб його господарку взірцевою, то зібрані не вибрали на ново старого председателя, але зараз поставили кандидатуру гр. Михайла Біяна на уряд парохіяльного председателя на рік 1927.

Коли громада припнеслула сій кандидатурі, о. Ващишин, котрий яко парох переводив збори, став намовляти людий, щоби закинули свою думку вибирати гр. Біяна председателем церковного комітету. От. Ващишин пригадав, що гр. Біян виклятий епископом та що се буде гр. Біянови неприємно, як епископ не захоче гр. Біяна затвердити на уряд председателя. Хоча й гр. Біян заявив, що він не хотівби приняти уряду, поки він не спитав епископа відповідною дорогою, за що він його викляв, мимо сього громадяни сейчас заявили, що вони добре знають, що епископ виклян гр.Біяна, що їм не треба на се пригадувати, що вони се добре памятають та зовсім свідомо вибирають гр. Біяна председателем церковного комітету, щоби в сей спосіб показати епископови, як на долони, що вони собі думають про його виклянне.

Один громадянин підняв питанне, за що епископ виклинав гр. Біяна. Чи за те, що гр. Біян зробив щось для себе самого, в своїм імени? Він зажадав, або гр. Біян предложив, що він такого зробив, що його епископ виклян.

На се гр. Біян заявив, що його епископ виклян за те, що він брав участь в українськім католицьким конгресі в Филаделфії, це радили над добром української католицької церкви. Він брав там участь не як особа, але як представник місцевої церковної громади. Що сей конгрес зробив, видно з його ухвал. Для переведення сих ухвал конгрес вибрав комітет, і до сього комітету вибрано його, гр. Біяна, і через те епископ виклян його поіменно. Чи конгрес добрі річи ухвалив, се можуть тепер судити самі члени громади, які його туди висилали як делегата.

От. Ващишин заявив на се, що в звіті з нарад конгресу нема ні слова правди, але громада признала поступованне конгресу за добре, та заявилася за ухвалами конгресу одноголосно. На сали був лишень один прихильник епископа, але він тут не мав відваги голосувати за епископом. Три рази священик питався зборів, чи вони всі свідомо є тої думки, і три рази присутні заявили, що вони стоять за ухвалами конгресу. На сали стали підниматися голоси критики проти священика за визиванне людий чортами, а коли один з громади заявив, що громада обійдеться без епископа, але не хоче обійтися без гр. Біяна, священик заявив, що він замикає мітинг. Він встав та почав молитися. За ним встав один громадянин, і вони два покинули салю.

Решта остала на сали та повела збори далі. Вибір гр. Біяна затверджено ще раз, а відтак ухвалено не платити катедратика епископови, а висилати за се гроші до конгресового комітету, а далі ухвалено відобрати священикови право підписування чеків. Коли гр. Біян представив акцію, яку епископ веде проти збірки на старий край та як він виступає проти Обєднання, зібрані парохіяни зібрали зараз 12 долярів на інвалідів та казали сю збірку післати через Обєднання.

З таких поступків видно краще, ніж з найліпше сказаних слів, як наші люди дивляться на поступки епископа.

Парохіянин.

ДО ВІДОМА УКРАЇНЦІВ У НЮ ЙОРКУ.

УКРАЇНСЬКА ШКОЛА В НЮ ЙОРКУ уладжує на свій дохід **два пікніки** в Улмер Парку, а то в днях **26. червня і 31. липня с. р.** З огляду на те, що Українська Школа в Ню Йорку не є інституцією партійною і потребує значної підмоги на свої розходи, просимо всіх місцевих і околичних земляків, аби в оба назначені висше дні не уладжували ніяких своїх забав чи пікніків, а затє щоби ласкаво помогли своїй Рідній Школі.

29 Шкільна Рада.

Пані (до дівчини, що шукає служби): Що?! Ви хочете мати свобідний вихід що четвирнайцять днів!? Того не має в мене навіть мій чоловік!

Учитель: Івась Козоріз, як то сталося, що твоя задача „Наш пес" слово в слово така сама як твого брата Степана?

Івась: Прошу пана професора, таж то одні і тойсам пес!

Пані (на базарі): А чи є вітаміни в тій салаті?

Перекупка: О ні, пані, можете бути певні: в моїй ярині нема ніяких хробів.

— Ти заручилася з Гончарівським? Я чула, що він дуже богатий.

— Дарую, але я скорше чула це.

ГАРКАБЕНКО БОРЕТЬСЯ В ДЖЕРЗИ СИТІ.

В Джерзи Сиտі, Н. Дж., Гаркавенко буде боротися з Стасяком, польським шампіоном в суботу, дня 5.го лютого в Вікторі Гол, при Гендерсон і Йорк ул. Кромі того будуть боротися ще другі пари.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИС „СВОБОДА".

ПОІМЕННИЙ ВИКАЗ ЖЕРТВ
НА СИРОТИНЕЦЬ-ЗАХИСТ УКР. НАРОД. СОЮЗА
за місяць грудень 1926 року.

ВІДДІЛ 279.

Бр. св. Мученика Йосифа в Зейнсвіл, Огайо.

Жертва з каси відділу	$—
Жертви від членів	6.00
Разом	$6.00
Морозовський Атанас	$2.00
Витвицький Стефан	2.00
Ливицький Онуфрій	1.00
Самборський Ілько	1.00

ВІДДІЛ 282.

Тов. Запорожська Січ в Сиракюз, Н. Й.

Жертва з каси відділу проголошена.	
Жертви від членів	$68.00
Разом	$68.00
Безкоровайний Микола	$1.00
Ганчир Стефан	1.00
Галчин Николай	1.00
Герчак Тимко	1.00
Гуменюк Василь	1.00
Яворський Антін	1.00
Кальварівський Ілія	1.00
Каний Василь	1.00
Каменюк Ілько	1.00
Кіт Данило	2.00
Кирик Онуфрій	1.00
Кіндрат Панько	1.00
Костюк Стефан	1.00
Кучерявий Василь	1.00
Кашубінський Сильв.	1.00
Лущак Ілько	1.00
Матвійчук Демко	1.00
Маринюк Гнат	1.00
Миколів Василь	1.00
Осак Іван	1.00
Пиндус Тимко	1.00
Танасишин Петро	1.00
Процишалюк Гнат	1.00
Роік Лука	1.00
Робак Іван	1.00
Старовушний Григорій	1.00
Старовушний Іван	1.00
Танасишин Микола	1.00
Шкляренко Алексій	1.00
Шмокалюк Олекса	1.00
Трач Николай	1.00
Трач Гринько	1.00
Бедзіш Григорій	1.00
Дзіцюх Михайло	1.00
Гриник Василь	1.00
Андрусишин Федь	1.00
Андрець Володимир	1.00
Бендерський Стах	1.00
Дідурик Микола	1.00
Демчишин Маріян	1.00
Дячик Василь	1.00
Федорук Григорій	1.00
Копчак Гаврил	1.00
Клим Іван	1.00
Каній Іван	1.00
Ліщинецький Михайло	1.00
Лесюк Іван	1.00
Лаба Василь	1.00
Малимон Михайло	2.00
Мерва Михайло	1.00
Микулич Іван	1.00
Мішак Микола	1.00
Окипний Андрій	1.00
Парибус Пилип	1.00
Прибак Константин	1.00
Слюзар Михайло	1.00
Трач Яків	1.00
Вага Стефан	1.00
Заставний Йосиф	1.00
Пастух Стефан	1.00
Гривнак Семко	1.00
Бусько Антін	1.00
Якубів Семен	1.00
Солтис Василь	1.00
Павліна Марія	1.00
Сеньків Василь	1.00

ВІДДІЛ 283.

Тов. Запорожська Січ в Обори, Н. Й.

Жертва з каси відділу	$25.00
Жертви від членів	21.25
Разом	$46.25
Шварик Андрій	$1.00
Борачок Василь	1.00
Цюпило Семен	1.00
Юрдига Ілія	1.00
Мозола Роман	1.00
Мулик Григорій	1.00
Малиса Іван	1.00
Опищин Гриць	1.00
Савран Дмитро	1.00
Сприня Михайло	1.00
Віцентий Іван	50
Зобків Лесь	1.00
Зановяк Семен	1.00
Здан Маланка	25
Барко Стефан	50
Дашевський Іван	1.00
Грубий Михайло	50
Гуменецький Іван	1.00
Гуменний Василь	1.00
Коковський Іван	1.00
Курочка Захарій	1.00
Каганяк Григорій	1.00
Олійник Теодор	1.00
Король Іван	50

ВІДДІЛ 290.

Сестр. Непор. Зач. Пресв. Діви Марії в Кортес Бей, Мд.

Жертви з каси відділу і від части чл. проголошено.	
Жертви від членів	$ 5.00
Разом	$5.00
Бартох Текля	$1.00
Петерман Евгенія	1.00
Скушко Евдоха	1.00
Петрик Франя	1.00
Станьковін Розалія	1.00

ВІДДІЛ 299.

Бр. о. Николая Стефановича в Бофало, Н. Й.

Жертви з каси відділу і від части чл. проголошено.	
Дісланo від членів	$3.50
Разом	$3.50
Самуляк Іван	$1.00
Стефанюк Дмитро	1.00
Горошко Дмитро	50
Судин Петро	1.00

ВІДДІЛ 305.

Тов. Запорожська Січ в Маганой Сіті, Па.

Жертва з каси відділу	$ 5.00
Жертви від членів	21.00
Разом	$26.00
Батіг Микола	$5.00
Гайдамака Дмитро	1.00
Годованець Іван	1.00
Гоменюк Стефан	1.00
Готра Іван	1.00
Касіян Теодор	50
Козерецький Терентій	1.00
Непийвода Микола	1.00
Самус Василь	1.00
Тихонович Михайло	1.00
Війтишин Михайло	50
Билень Олекса	1.00
Гентош Михайло	1.00
Хомик Александер	1.00
Будзар Стефан	1.00
Миронюк Василь	1.00
Андрусів Петро	1.00
Корівчак Іван	1.00

ВІДДІЛ 308.

Бр. св. Арх. Михаїла в Іст Ст. Луїс, Илл.

Жертва з каси відділу	$—
Жертви від части членів проголошено.	
Дісланo від членів	9.50
Разом	$9.50
Боднарчук Петро	$ 25
Брегін Пилип	50
Хома Михайло	50
Данько Федор	50
Іванско Василь	1.00
Коробій Семен	50
Магац Михайло	50
Силяник Юрко	50
Сокальський Дмитро	50
Топоринський Петро	1.00
Заяць Василь	50
Хомицький Антін	50
Качмар Григорій	1.00
Совопяс Антін	1.00
Кокорудз Василь	50

ВІДДІЛ 315.

Сестр. св. Ольги в Перт Амбой, Н. Дж.

Жертва з каси відділу	$ 5.00
Жертви від членів	51.50
Разом	$56.50
Гаврилів Павло	$20.00
Гаврилів Текля	5.00
Костецький Василь	5.00
Костецька Пелагія	5.00
Стец І. Антін	1.50
Угорчак Михайло	5.00
Угорчак Емілія	5.00
Білоган Ольга	1.00
Білоган Осип	4.00

(Дальше буде).

ЯК МИ ПОМАГАЄМО СТАРОМУ КРАЄВИ.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Січове весілля.

Може Шановних Читачів „Свободи" не цікавлять такі події як весілля, тимбільше, що наша двокарткова часопись не має богато місця для такого рода новин. Та мимо цего я певен, що кождий з нас — хто відчуває терпіння наших братів в краю, хто розуміє критичне положення наших народних інституцій і значіння нашої помочи для них, з радостю вичитуватиме навіть і щоденно про такі весілля, як те, яке злучені нюйорські Січі справляли для одного зі своїх Січовиків.

На шлюб свойого товариша Яцишина і Січовички тов. Бережанської прийшли всі Січовики в однострою. Зійшлося також богато гостий. Принятя і забаву, яка відбулася в січовому льокали, всі присутні будуть з певностію згадувати як одну з найкращих з часів істновання Січи в Ню Йорку. Старі і молоді, Січовики і гості, всі вони були задоволені. Співи, музика, танці, добірний буфет, настрій старокраєвого весілля, яке кождий з нас так приємно згадує, а при тім зрозуміння нашого завдання, нашого обовязку супроти старого краю.

Підчас вечері курінний отаман М. Воробець встає і складаючи новоженцям желання і дарунки від Січовиків, подає до відома зібраним, що тов. Яцишин не прийме для себе жадних збірок, як звичайно буває на тут. весіллях, але бувби дуже задоволений, якби присутні натомісць зложили якусь жертву для інвалідів в краю. Сейчас переведено збірку, яка принесла $62.00. з чого $52.00 призначено на інвалідів а $10.00 на рев. організацію. Гроші ті переслано до Обєднання в Филаделфії.

Берім отже собі примір з цего січового весілля, памятаймо, що кожда хочби найменша лепта приносить великі полекші для тих, що нуждують. Не забуваймо при кождій нагоді збирати на Рідну Школу, інвалідів, та на революційний фонд.

Гість з Ню Йорку.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Зі свята злуки збірка Січи на фонд оборони Петлюри.

Дня 23. січня відбулося в льокали нюйорських Січей Свято Злуки, підчас якого переведено збірку на фонд оборони українського імени, себто на оборону Петлюри в процесі, який ведеться в Парижі з приводу вбійства С. Петлюри.

Зібрано $60 і відослано до Обєднання.

М. Близняк.

ШИКАГО, ІЛЛ.

Коляда на інвалідів.

В доповненню коляди, за якою ходили: Г. Сенів, Т. Шпікула, А. Васьків, Й. Чайківський, належить вимінити ще слідуючих жертводавців: по $5.00: архиеп. Теодорович, М. Белегай, І. Подола, Г. Крайник, ад. д-р Пелехович, І. Дибський; по $3.00: Й. Паславський, М. Дунець; по $2.00: Л. Антоф, М. Швець, М. Клим, Л. Тягнибік, М. Кашуба, П. Чуба, Н. Сабор, В. Музика, о. Тарнавський, Й. Лоханський, Н. Тимош, М. Яворський.

НОРТУМБЕРЛЕНД, ПА.

З хрестин на інвалідів.

Дня 25 грудня відбулися хрестини в домі громадян Семка і Марії Скрут. Хрестили їх дочку Анну. До зібраних честних гостей заговорив гром. Микола Фаринік та попросив їх, щоби зложили лепту для інвалідів.

Жертвували по $1: Микола Фаринік, Андрій Візний, Теодор Пентелей, Яків Сокальчук, Сем Скрут, Петро Ґавазин, Григорій Шпелик, Дмитро Гуриш, Варварка Клапко. Разом зібрано $9.50 і відослано до Обєднання.

Андрій Візний.

ЖАРТИ.

— Коли я вам тепер, панно Марійко, вкраду поцілуй, то ви дуже злякаєтеся й будете кричати?

— Я зовсім не могла би тоді кричати бо я все як злякаюся, то наче занімію, не всилі вимовити ні слова.

— В природі — викладає учитель — є все так, що всяке недомагання вирівнюється якось. Приміром сліпі люде мають сильнійше розвинений змисл слуху і дотику як видючі.

Ученик (до товариша): То правда, бо, приміром, коли хто має одну ногу коротшу, то зате друга нога пастільки довша.

Учитель: Скільки є 6+4?

Ученик: Девять.

Учитель: Ні.

Ученик: То одинацять.

Учитель: Чому не десять?

Ученик: Бо пан професор самі казали, що пять а пять то є десять.

Мексиканський цісар Максиміліян, засуджений на смерть, ішов у товаристві генерала Мірамар, також засудженого на смерть. Нараз десь далеко почувся голос дзвона.

Чи то дзвін за померших? — спитав нервово цісар.

— Не знаю — відповів спокійно генерал — мене розстрілюють щойно перший раз.

Два Шотляндці купаються у ріці. — Я заложуся за шість пенсів, що довше видержу під водою як ти, каже один. — Згода! — сказав другий. І оба пірнули під воду й із того часу їх ніхто не бачив. Полісмени шукають трупів.

— Я, панно Олю, що ранку як пробуджуся, то насамперед думаю про вас.

— Тесаме говорить мені Стефан.

— Може бути, але я встаю пів години скорше як він!

— Мамо! Марійка випила цілу фляшинку татового чорнила.

Мати: Йой, Боже!

Синок: Не бійся, мамо, нічого їй не буде! Я зараз встромив їй до уст бібулу!

Чи не могли би ви мене запровадити до найлiпшого готелю у вашім місті?

— Я міг би, але не хотів би.

— Чому?

— Бо як ви вже там зайшли би, ви подумали би, що я обдурив вас.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА"